



WRĘCZYCA WIELKA

# OBLUBIENIEC

Nr 3/2023 15.01.2023

**Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny**

## **Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!**

„powołani do świętości wspólnie ze wszystkimi, co na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa, i naszego Pana.” (z drugiego czytania dzisiejszej Mszy św.)

Jak co roku w tę niedzielę wraca pytanie o nasz stosunek do Bożego pragnienia, żebyśmy byli święci. Najłatwiej byłoby powiedzieć, że to jest niemożliwe. Wtedy „nie ma problemu” lub inaczej mówiąc, zostaje zakopany pod dywan.

ks. Robert Grohs, Proboszcz



### **Papież Franciszek na Twitterze:**

„Skladam serdeczne życzenia wspólnotom Kościołów Wschodnich, które obchodzą Boże Narodzenie, a w sposób szczególny udręczonemu narodowi ukraińskiemu. Niech narodziny Zbawiciela natchną nadzieją i zainspirują konkretne kroki, które doprowadzą wreszcie do pokoju.” (7.01) „Drogi pokoju są drogami solidarności, bo nikt nie może ocalić się sam. Żyjemy w świecie tak bardzo wzajemnie połączonym, że działania każdego powodują w ostateczności reperkusje dla wszystkich.” (9.01) „Wspólne podpisanie Wyzwania rzymskiego dla etyki sztucznej inteligencji przez katolików, żydów i muzułmanów jest znakiem nadziei. Religie towarzyszą ludzkości w rozwoju technologii dotyczącej człowieka, dzięki refleksji etycznej odnoszącej się do użycia algorytmów.” (10.01) **„Nie musimy czekać, aż będziemy doskonali, aby świędzieć o Jezusie; nasze przepowiadanie zaczyna się dzisiaj, tu, gdzie żyjemy. I nie zaczyna się od przekonania innych, ale od codziennego świadectwa o pięknie Miłości, która na nas spojrzała i nas podniosła.”** „Dziś zapraszam was do duchowego zjednoczenia się z moją modlitwą do Maryi: za drogą Białoruś i o pokój, szczególnie dla udręczonej Ukrainy.” (11.01) „Pamiętajmy zawsze, że sposób, w jaki traktujemy ostatnich i najmniejszych spośród naszych braci i sióstr, świadczy o wartości, jaką ma dla nas człowiek.” (12.01) „Potrzebujemy codziennej modlitwy, czasu poświęconego Bogu, tak aby On mógł wejść w nasz czas; częstych chwil, kiedy otwieramy Mu serce, aby On mógł wlewać w nas każdego dnia miłość i karmić naszą wiarę.” (13.01) „Tak jak ziemia, kiedy jest dobrze uprawiana i pielęgnowana, wydaje obfity plon, tak i my, kiedy dbamy o nasze życie duchowe i relację z Panem, zaczynamy wydawać dobre i obfite owoce.” (14.01)

# OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Drugą Niedzielę w Ciągu Roku, łącząc się ze wspólnotą Kościoła prosimy Ojca o dar pokoju dla naszych czasów.
2. We wtorek będziemy obchodzili wspomnienie św. Antoniego, opata, we czwartek – św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa, a w sobotę – św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy.
3. Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan odbędzie się jak co roku od 18 do 25 stycznia, czyli do święta Nawrócenia św. Pawła. Chrześcijanie różnych wyznań spotykają się na całym świecie na nabożeństwach, konferencjach i innych spotkaniach. Msza św. o jedność Chrześcijan w naszym kościele odbędzie się w najbliższy czwartek.
4. Za tydzień w poniedziałek kandydaci do bierzmowania jadą do Krakowa na swoje skupienie i pielgrzymkę dla odnowy wiary, a także wspólnego odpoczynku.
5. Do wtorku trwają u nas zamknięte rekolekcje doroczne dla członków Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Dziękuję wszystkim, którzy zaangażowali się w pomoc w ich przygotowaniu i przeprowadzeniu.
6. W tym tygodniu kończy się zasadniczy czas Wizyty Duszpasterskiej w naszych domach. W sobotę odwiedzę tych, którzy nie mogli przyjąć Bożego błogosławieństwa w zaproponowanym terminie.
7. Za tydzień w niedzielę 22. dnia miesiąca, zapraszamy na wieczór ze św. Janem Pawłem II. Możemy zgłaszać swoje intencje do wspólnej modlitwy – Mszy św. i Różańca św. Rozpoczynamy o 20:00, a kończymy o 21:37 modlitwą do św. Jana Pawła II przy jego ikonie i relikwiach.
8. Bóg zapłać wszystkim, którzy w ubiegłym tygodniu złożyli ofiary na potrzeby naszego kościoła.
9. W najnowszym numerze „Niedzieli” warto przeczytać artykuł o tym, co zrobić żeby modlitwa była skuteczna – wskazówki w świetle Ewangelii oraz tekst o tym, jak sobie radzić z zazdrością.
10. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi kolejny odcinek o wierze w Kościół oraz katechezę Papieża z rozpoczętego cyklu o pasji ewangelizacyjnej.
11. Diakonia Miłosierdzia, w imieniu podopiecznych i pracowników Stowarzyszenia Pielęgniarsko-Opiekuńczego „Z Ufnością w Trzecie Tysiąclecie”, składa serdeczne podziękowania dla tych, którzy włączyli się w akcję „Pacuszka dla Maluszka”. Bóg zapłać!
12. Dzisiaj o 10:10 w Domu św. Józefa odbędzie się próba wszystkich chętnych do udziału w naszej dziecięco-młodzieżowej scholi parafialnej.



## **Wierzę w święty Kościół powszechny**

**z Katechizmu Kościoła Katolickiego, odcinek 7.**

**Paragraf trzeci – KOŚCIÓŁ JEST JEDEN,  
ŚWIĘTY, PWSZECHNY I APOSTOLSKI**

811 "Jest jedyny Kościół Chrystusowy, który wyznajemy w Symbolu wiary jako jeden, święty, powszechny i apostołski". Te cztery przymioty, nierozdzielnie ze sobą połączone, wskazują na istotne rysy Kościoła i jego posłania. Kościół nie posiada ich sam z siebie, lecz Chrystus przez Ducha Świętego sprawia, że Jego Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostołski oraz powołuje go do urzeczywistniania każdego z tych przymiotów.

812 Tylko wiara może uznać, że Kościół otrzymuje te przymioty z Boskiego źródła. Ich przejawy historyczne są jednak znakami, które przemawiają jasno także do rozumu ludzkiego. "Kościół - przypomina Sobór Watykański I - z racji swojej wzniosłej świętości, swojej powszechnej jedności, swej niewzruszonej stałości, jest sam przez się wielkim i stałym motywem wiarygodności oraz niezawodnym dowodem swego Boskiego posłania".

### **I. Kościół jest jeden – "Święta tajemnica jedności Kościoła"**

813 Kościół jest jeden ze względu na swoje źródło: "Największym wzorem i zasadą tej tajemnicy jest jedność jednego Boga Ojca i Syna w Duchu Świętym, w Troistości Osób". Kościół jest jeden ze względu na swego Założyciela: "Syn Wcielony, Księżę pokoju, pojednał wszystkich ludzi z Bogiem przez krzyż swój, przywracając wszystkim jedność w jednym Ludzie i w jednym Ciele". Kościół jest jeden ze względu na swoją "duszę": "Duch Święty, który mieszka w wierzących i napełnia cały Kościół oraz nim kieruje, jest sprawcą tej dziwnej wspólnoty wiernych i tak dogłębnie wszystkich zespala w Chrystusie, że jest zasadą jedności Kościoła". Jedność należy więc do istoty Kościoła:

Jaka zdumiewająca tajemnica! Jest jeden Ojciec wszechświata, jest jeden Logos wszechświata, a także jeden Duch Święty, wszędzie ten sam; jest także jedna dziewica, która stała się matką, i chętnie nazywam ją Kościołem.

814 Od początku ten jeden Kościół ukazuje się jednak w wielkiej różnorodności, która pochodzi zarówno z różnaitości darów Bożych, jak i wielości otrzymujących je osób. W jedności Ludu Bożego gromadzi się różnorodność narodów i kultur. Wśród członków Kościoła istnieje różnorodność darów, zadań, sytuacji i sposobów życia: "We wspólnocie kościelnej prawomocnie istnieją partykularne Kościoły, korzystające z własnej tradycji". Wielkie bogactwo tej różnorodności nie sprzeciwia się jedności Kościoła. To grzech i ciężar jego konsekwencji zagraża nieustannie darowi jedności. Apostoł wzywa więc do zachowania "jedności Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój" (Ef 4, 3).

815 Jakie są więzy jedności Kościoła? "Na to... wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości" (Kol 3,14). Jedność Kościoła pielgrzymującego jest zapewniana także przez widzialne więzy komunii:

- wyznanie jednej wiary otrzymanej od Apostołów;
- wspólne celebrowanie kultu Bożego, przede wszystkim sakramentów;
- sukcesję apostołską za pośrednictwem sakramentu święceń, która to sukcesja strzeże braterskiej zgody rodziny Bożej.

816 "To jest ten jedyny Kościół Chrystusowy... który Zbawiciel nasz po zmartwychwstaniu swoim powierzył do pasienia Piotrowi, zlecając jemu i pozostałym Apostołom, aby go krzewili i nim kierowali... Kościół ten, ustanowiony i zorganizowany

wany na tym świecie jako społeczność, trwa w Kościele katolickim, rządzonym przez następcę Piotra oraz biskupów pozostających z nim we wspólnocie (communio)".

Dekret o ekumenizmie Soboru Watykańskiego II wyjaśnia: "Pełnię bowiem zbawczych środków osiągnąć można jedynie w katolickim Kościele Chrystusowym, który stanowi powszechną pomoc do zbawienia. Wierzimy mianowicie, że jednemu Kolegium Apostolskiemu, któremu przewodzi Piotr, powierzył Pan wszystkie dobra Nowego Przymierza celem utworzenia jednego Ciała Chrystusowego na ziemi, z którym powinni zjednoczyć się całkowicie wszyscy, już w jakiś sposób przynależący do Ludu Bożego".

---

## **To rodzi się z zauroczenia Jezusem pierwsza z nowy cyklu katechez Papieża Franciszka poświęconych pasji ewangelizacyjnej, czyli gorliwości apostołskiej 11 stycznia 2023 r.**

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Rozpoczynamy dzisiaj nowy cykl katechez, poświęcony tematowi nagłacemu i decydującemu dla życia chrześcijańskiego: pasji ewangelizacyjnej, czyli gorliwości apostołskiej. Jest to wymiar istotny dla Kościoła: wspólnota uczniów Jezusa rodzi się bowiem jako apostołska, misyjna. Duch Święty kształtuje ją jako wychodzącą na zewnątrz, aby nie była zamknięta w sobie, lecz ekstrawertyczna, aby była zaraźliwym świadkiem Jezusa. Wiarą bowiem się zaraża. Może się jednak zdarzyć, że zapał apostołski słabnie, a chęć dotarcia do innych z dobrym głosem Ewangelii staje się letnia. Czasami zdaje się przygasać. Ale kiedy życie chrześcijańskie traci z oczu perspektywę przepowiadania, perspektywę ewangelizacji, popada w chorobę: zamyka się w sobie, staje się autotematyczne, ulega atrofii. Bez gorliwości apostołskiej wiara usycha. Misja natomiast jest tlenem życia chrześcijańskiego: ożywia je i oczyszcza.

Wyruszymy zatem w drogę, by na nowo odkryć pasję ewangelizacyjną, wychodząc od Pisma Świętego i nauczania Kościoła, by czerpać apostołską gorliwość ze źródeł. Następnie zwrócimy się do niektórych żywych źródeł, do niektórych świadków, którzy rozpalili w Kościele pasję Ewangelii, aby pomogli nam ożywić ogień, który Duch Święty chce, by w nas zawsze płonął.

Chciałbym dzisiaj rozpocząć od wydarzenia ewangelicznego w pewien sposób znamienego: powołania apostoła Mateusza, o którym usłyszeliśmy, jak opowiada on sam w swojej Ewangelii (por. 9, 9-13).

Wszystko zaczyna się od Jezusa, który „ujrzał” – jak mówi tekst – „człowieka”. Niewielu widziało Mateusza takim, jakim był: znali go jako „siedzącego w komorze celnej” (w. 9). Był on istotnie poborcą podatkowym, który ściągał podatki w imieniu imperium rzymskiego okupującego Palestynę. Innymi słowy, był kolaborantem, zdrajcą narodu. Możemy sobie wyobrazić pogardę, jaką odczuwał wobec niego lud: był „celnikiem”. Ale w oczach Jezusa Mateusz jest człowiekiem, ze swoimi nędzami i swoją wielkością. Zwróćcie na to uwagę: Jezus nie zatrzymuje się na przymiotnikach, zawsze szuka rzeczownika. „ten jest grzesznikiem, ten jest taki czy inny” – to

przymiotniki. Jezus zmierza do osoby, do serca: to jest mężczyzna, to jest kobieta. Jezus zmierza ku do substancji, do rzeczownika, nigdy do przymiotnika. Pomija przymiotniki. I choć między Mateuszem a jego ludem istnieje dystans, bo widzieli przymiotnik – celnik - Jezus podchodzi do niego, bo każdy człowiek jest miłowany przez Boga. „Także ten nędznik?” – tak, także ten nędznik. Co więcej – On przyszedł dla tego nędznika. Mówi o tym Ewangelia: „nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników” (Mt 9,13). To przepiękne spojrzenie, które widzi drugiego, kimkolwiek by on nie był, jako adresata miłości, jest początkiem pasji ewangelizacyjnej. Wszystko zaczyna się od tego spojrzenia, którego uczymy się od Jezusa.

Możemy postawić sobie pytanie: jakie jest nasze spojrzenie na innych? Jak często widzimy ich wady, a nie potrzeby; jak często oceniamy ludzi powierzchownie, posługując się schematami ze względu na to, co czynią lub myślą! Nawet jako chrześcijanie mówimy sobie: czy on jest z naszych, czy nie z naszych? To nie jest spojrzenie Jezusa: On zawsze patrzy na każdego człowieka z miłosierdziem i szczególnym upodobaniem. A chrześcijanie są powołani do tego, by czynić tak, jak czynił Chrystus, patrząc jak On, zwłaszcza na tzw. „dalekich”. Istotnie opis powołania Mateusza kończy się słowami Jezusa: „Nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników” (w. 13). A jeśli każdy z nas czuje się sprawiedliwym, to Jezus jest daleko. On zbliża się do naszych ograniczeń, naszych nieszczęść, aby je uleczyć.

Zatem wszystko zaczyna się od spojrzenia Jezusa – widzi pewnego człowieka - Mateusza. Po tym następuje – według fragmentu - pewne poruszenie. Mateusz siedział w komorze celnej; Jezus powiedział do niego: „Pójdź za mną”. A on „wstał i poszedł za Nim” (w. 9). Zauważmy, że tekst podkreśla, iż „wstał”. Dlaczego ten szczegół jest taki ważny? Bo w tamtych czasach ten, kto siedział, miał władzę nad innymi, stojącymi przed nim, aby go słuchać lub, jak w tym przypadku, płacić podatek. Jednym słowem: ten, kto siedział, miał władzę. Pierwszą rzeczą, jaką czyni Jezus, jest oderwanie Mateusza od władzy: od siedzenia, aby przyjmować innych, wprawia go w ruch ku innym. Każe mu porzucić stanowisko dominacji, aby postawić go na równi z braćmi i otworzyć przed nim perspektywę służby. Tak czyni Chrystus i ma to znaczenie fundamentalne dla chrześcijan: czy my, uczniowie Jezusa, my Kościół, siedzimy i czekamy, aż ludzie przyjdą, czy też umiemy wstać, wyruszyć wraz z innymi, szukać innych? Czymś niechrześcijańskim jest stanowisko mówiące: „niech przyjdą, ja tu jestem” – nie, to ty wyrusz, by ich szukać, ty uczyn pierwszy krok.

Spojrzenie, Jezus go dostrzega, ruch - Mateusz wstaje i wreszcie - cel. Gdzie pójdzie Mateusz wstawszy i wyruszywszy za Jezusem? Możemy sobie wyobrazić, że Nauczyciel zmieniający życie tego człowieka, poprowadzi go do nowych spotkań, nowych doświadczeń duchowych. Nie, a przynajmniej nie od razu. Najpierw Jezus udaje się do jego domu; tam Mateusz przygotowuje dla Niego „wielkie przyjęcie”, w którym uczestniczy „spora liczba celników” (Łk 5, 20) – czyli ludzi takich jak on. Mateusz wraca do swojego środowiska, ale wraca tam odmieniony i z Jezusem. Jego gorliwość apostolska nie zaczyna się w nowym, czystym, idealnym i dalekim miejscu, ale tam, gdzie żyje, z ludźmi, których zna. Oto przesłanie dla nas: aby świadczyć o Jezusie nie musimy czekać, aż będziemy doskonali i przejdziemy długą

drogę za Jezusem. Nasze przepowiadanie zaczyna się dzisiaj, tam gdzie żyjemy. I nie zaczyna się od próby przekonania innych, ale od codziennego świadectwa o pięknie Miłości, która na nas spojrziała i nas podniosła. A jeśli mam to piękno, to przekazywanie tego piękna przekonuje lud, a nie my. Przekonuje sam Pan. Jesteśmy tymi, którzy głoszą Pana, nie głosimy siebie, jakiejś partii politycznej ani ideologii. Nie, to Jezus stawia nas w kontakcie z ludem, nie przekonując go, dążąc do tego, aby Pan go przekonał. Bo jak uczył nas papież Benedykt, „Kościół nie uprawia prozelityzmu. On rozrasta się raczej przez «przyciąganie»: (Homilia podczas Mszy św. na rozpoczęcie V Konferencji Ogólnej Episkopatu Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Aparecida, 13 maja 2007 r.). Kiedy widzicie chrześcijan uprawiających prozelityzm, sporządzających listę ludzi, żeby przyjść - to nie są chrześcijanie, to są poganie przebrani za chrześcijan, mają pogańskie serca. Kościół wzrasta nie ze względu na prozelityzm, lecz wzrasta przez przyciąganie.

Pamiętam, że kiedyś w jednym ze szpitali w Buenos Aires odeszły siostry, które nie mogły dalej prowadzić swojej pracy, bo było ich niewiele i podeszły w latach i przybyła pewna wspólnota zakonna z Korei. Nie pamiętam już dokładnie, ale pewnie przyjechały w poniedziałek, zamieszkały w swoim domu, a we wtorek wyruszyły na odwiedzinę chorych. Ale nie mówiły ani słowa po hiszpańsku, mówiły tylko po koreańsku, a chorzy byli szczęśliwi: „Ależ świetne są te siostry!” - „A co tobie ta siostra powiedziała?” - „Nic, ale mówiła mi swoim spojrzeniem”. Spojrzeniem, gestami przekazywały Jezusa, a nie same siebie. To właśnie jest przyciąganie przeciwstawne prozelityzmowi. To pociągające i radosne świadectwo jest celem, do którego prowadzi nas Jezus swoim miłującym spojrzeniem i ruchem wyjścia, jaki Jego Duch wzbudza w naszych sercach. A my możemy się zastanowić; czy nasze spojrzenie przypomina spojrzenie Jezusa, by przyciągnąć ludzi, by ich przybliżyć do Kościoła. Pomyślmy o tym. Dziękuję.

---

## INTENCJE MSZALNE

### **Niedziela 15.01 – Druga Niedziela w Ciągu Roku**

- 8:00** † Mariannę ((1 r.) i Edwarda Kempów  
**11:00** O Boże błogosławieństwo dla Henryka Mońki z okazji 80. urodzin  
O Boże błogosławieństwo dla Hanny Marii Janik, rodziców  
i chrestnych z okazji Chrztu św.  
**18:00** † Józefa Ludwika od żony Teresy

### **Poniedziałek 16.01**

- 18:00** † Annę Matysiak od Krysi Stachowiak z dziećmi oraz Teresy i Marka Górników  
**18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 19:00)

### **Wtorek 17.01 – Wspomnienie św. Antoniego, opata**

- 18:00** † Stanisława Ściubidło od brata Mariana z rodziną

## Środa 18.01

**17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**

**18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Dana, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny i Sylwii
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) † Marię (r.) i Józefa Raczyńskich, Zofię, Bronisława i Stefana Sikorów, Urszulę Głąb, Wacława Kuca, Danutę i Zdzisława Gajowczyków
- 7.) † Barbarę Ułamek od sąsiadów Palasińskich i Tukajów
- 8.) † Mariannę (2 r.), Annę i Józefa Krysiaków
- 11.) † Feliksą Piskorek (20 r.), Piotra, Stanisława Piskorków, Alfredę, Mariana Rykałów i Jerzego Centkowskiego
- 12.) † Marię Siudeję od sąsiadów Lamików, Puchałów i Parkitnych
- 13.) † Franciszka Bułacińskiego od sąsiadów Hobotów
- 14.) † Marka Majchrzaka od Grażyny Ślęzak z rodziną
- 15.) † Alfreda Sendala (12 r.)

## Czwartek 19.01 – Wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

**18:00** O jedność chrześcijan

## Piątek 20.01 – Wspomnienie św. Fabiana, papieża i męczennika oraz św. Sebastiana, męczennika

**18:00** † Pelagię i Stanisława Kożuchów

**18:45 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

**20:00 Adoracja prowadzona przez młodych** (do 21:00)

## Sobota 21.01 – Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

**9:00** O Boże błogosławieństwo i napełnienie światłem Ducha Świętego dla Agnieszki

**18:00** † Józefa Ludwika od córki Agnieszki z rodziną

## Niedziela 22.01

**8:00** † Zofię Kałę od syna Andrzeja z rodziną

**11:00** † Józefa, Danutę, Marcina i Antoninę Marczyków, Marcina i Stanisława Adamików, Stanisława Płaszczymakę

O Boże błogosławieństwo dla Filipa Fabryczego i jego rodziny z okazji urodzin roczku

**18:00** † Zygmunta Francika (3 r.)

**20:00 Msza św. ze św. Janem Pawłem II**

- 1.) W intencjach wrzuconych do skrzynki przy ołtarzu św. Jana Pawła II oraz zgłoszonych przez telefon i internet
- 2.) Dziękczynna za św. Jana Pawła II

- 3.) O łaskę wiary dla syna Dawida oraz przymnożenie wiary dla córki Leny i Kai oraz rodziców z podziękowaniem za dotychczasową opiekę
- 4.) O nowe powołanie do święceń kapłańskich
- 5.) O łaskę dobrego przygotowania się dla kandydatów do Bierzmowania
- 6.) O światło Ducha Świętego dla przygotowujących się do egzaminów
- 7.) O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Marii Tubek, Władysława, Elżbiety i Ryszarda Forczków, Jadwigi i Władysława Kopaczów
- 8.) O szczęście wieczne dla Zofii Forczek, Bolesława Tubek, Janiny i Stefana Jędruszczaków, Mariannę i Franciszka Kopaczów

### **Adoracja ikony i relikwii św. Jana Pawła II**

**21:00 Różaniec św. przy ołtarzu św. Jana Pawła II**

**21:37 Modlitwa do św. Jana Pawła II**

---

**Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy** 8:00, 11:00, 18:00

**Msze św. w dni powszednie** 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

**Nowenna do św. Józefa** w środy o 18:00

**Nabożeństwa** I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

**Krąg biblijny** w poniedziałek o 19:15 na plebanii; wstęp wolny

**Adoracja Najświętszego Sakramentu** poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

**Próby chóru parafialnego** czwartek, 20:00 – 21:30

**Próby scholi młodzieżowo-dziecięcej** sobota, 12:00 – 12:45

**Codzienna modlitwa różańcowa**

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

**Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.**

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

**Grupy** Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Żywy Różaniec – druga niedziela miesiąca, od 7:15

Dzieci Boże – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

**Biblioteka parafialna** w środę po wieczornej Mszy św.

**Księgarnia parafialna** czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

**Kancelaria parafialna**

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

**Poradnia Życia Rodzinnego**

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

**Kontakt** ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiwreczyca.pl, tel. **34 3170213**, [oblubieniec@parafiwreczyca.pl](mailto:oblubieniec@parafiwreczyca.pl)

**Konto parafialne**

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881